

IMPRESSIES BIJ DE ZOMERDAG VAN HET GROEILABORATORIUM

(1 - Maria) Een zomerse dag

Zondag 28 juli, een zomerse zondag midden in de vakantie werd een hartelijke ontmoetingsdag tussen twee groepen 'spirituele zoekers'.

Het groepje dat elke drie weken trouw samenkwam in het Onderweghuis brengt mensen uit onze pastorale eenheid bijeen.

Het tweede groepje kwam een weekend samen in Westmalle, het groeilaboratorium, telt mensen uit verschillende provincies.

Op één of andere manier zijn we allen geboeid door de figuur van Jezus en zoeken we manieren om Zijn weg te gaan. In gesprek, in stilte, in praktische en creatieve opdrachten, in samen nadenken, elkaar beluisteren, leren van elkaar, geven én ontvangen, elkaar écht ontmoeten.

Belangrijk bij deze samenkomsten zijn de 'voedingsmomenten'.

Het gebed voor en/of na de bijeenkomsten zijn intense momenten, samen bidden met én voor elkaar.

En even belangrijk zijn de voedingsmomenten aan tafel.

Tijdens de maaltijd zijn er spontane babbels, delen we elkaars lief en leed... zoals de eerste leerlingen van Jezus: '... ze braken het brood in een of ander huis, genoten samen hun voedsel in blijdschap en eenvoud van hart.'

GETUIGENISSEN

In de parochiezaal in Itegem vonden deze twee groepen elkaar. Veertien mensen van ver en van dichtbij, uit Bellem, Diksmuide, Hoboken, Bornem, Westerlo, Herselt, Zoerle, Heultje, Oosterwijk, Bouwel en Hulshout. En toch zaten er, tot ieders verbazing, tussen de twee groepen gemeenschappelijke kennissen. Al snel waren er geen twee groepen meer, maar één groep.

Geboeid werd er geluisterd naar bijzondere getuigenissen.

Dorina vertelde van haar verbindend werk tussen de verschillende religies in haar pastorale eenheid. Haar zorg voor onze moeder aarde vertaalt zich in haar groeiend voedselbos.

Het relaas van de zoektocht van Karen naar haar manier om God een plaats te geven in haar leven, haar leven in dienst te stellen van God en van de medemens in een expliciet religieus leven, liet niemand onberoerd.

Nick en Luc vertelden als koppel wat geloven voor hen betekent en hoe zij dat elk op hun eigen manier beleven, maar toch samen bespreekbaar maken.

EUCCHARISTIE

Dankbaar om het leven dat wij krijgen, dankbaar om wat wij mogen zijn voor elkaar, dankbaar om hoe wij gegeven zijn aan elkaar vierden we eucharistie.

Samen aan de grote tafel, luisterden we naar het evangelie van de zondag en werd het brood gebroken en gedeeld, samen met de wijn.

Dit samen vieren vloeide verder uit naar onze maaltijd waar wij het **dankbaar om wat wij mogen zijn voor elkaar** evangelie van de vermenigvuldiging van de 5 broden en de 2 vissen waar maakten.

Iedereen bracht 'deel-eten' mee en zoals verwacht stond er een rijkelijk buffet met heerlijke zelfgemaakte slaatjes in allerlei kleuren en smaken, lekkere bessen, vers stokbrood, belegde broodjes...

Dessert stond er ook in overvloed, er waren blijkbaar best wel wat vaardige koks onder de aanwezigen.

HOBBELDONK

In de namiddag trokken we naar Hobbeldonk, kinderen uit de buurt van Heist op den Berg kennen dit doe-paradijs zeker en vast wel.

In groepjes van drie zochten we elk twee woorden die voor ons belangrijk zijn bij het vormen van een gelovige gemeenschap. Uit die zes woorden werden er dan door het groepje twee gekozen en daarmee gingen we aan de slag. "Kijk rond en bouw je gemeenschap".

Best boeiend.

Er waren stapstenen in het water om moedig de overkant te bereiken, een overgang tussen oud en nieuw. – Dat nieuwe ziet er van op afstand nog wat verwarrend uit, maar tegelijk ook uitdagend.

Er waren braambessenstruiken met heerlijke vruchten maar die ook de kwetsbaarheid en broosheid duidelijk in zich hebben.

Er was de bron waar steeds water kon opgepompt worden en dat water kon dan alle kanten uit geleid worden en leven geven.

Er was de weg naar de top, de moeilijke of de gemakkelijke, niet zo eenvoudig om te gaan, maar boven was het uitzicht heerlijk. Er was een steen, opgericht als altaar (zoals Jakob deed) ... in elk van ons! Ieder van ons is een heel uniek tabernakel: plaats waar God woont.

Een zo heerlijke, deugddoende zomerse dag die laat verlangen naar volgend werkjaar, om weer aan de slag te gaan.

Dankjewel aan alle deelnemers en in het bijzonder Chris en Wouter, die inspiratiebron waren voor deze ontmoeting.

(2 - Miranda) Mijn impressies bij de Zomedag van het Onderweghuis

Op zondag 28 juli kwamen we met 2 groepen mensen samen die allebei zoekend onderweg zijn om 'gelovig in het leven staand' gestalte en vorm te geven. Enerzijds was er 'het groeilaboratorium', een groepje dat op verschillende momenten in het jaar en vanuit verschillende landsdelen bij elkaar komt om op een actieve manier geloof te delen. Deze groep werd boven de doopvont gehouden in april tijdens een tweedaagse in de abdij van Westmalle. De

Groei-groep bestaat uit meer plaatselijk gelijkgezinden die elkaar 2 à 3 wekelijks treffen; samen eten en praten over wat hen op geloofsvlak beweegt en raakt. Zij blazen ondertussen al hun eerste kaarsje uit.

We werden verwelkomd met koffie en thee in het parochiehuis van Itegem en vlogen er dan meteen in. Elke groep kreeg eenzelfde opdracht; aan de hand van een tekst afkomstig van de andere groep zochten we naar gelijkenissen en verschillen in onze manier van samenzijn en werken. Verrassend genoeg – alhoewel misschien ook niet – kwamen we tot de conclusie dat we veel gemeen hebben met elkaar én elkaar ook wederzijds kunnen bevruchten.

Nadien schoven respectievelijk Dorina, Karen, Nick en Luc mee aan tafel en brachten zij elk hun getuigenis over hoe zij het Christelijke geloof in woord en daad vorm geven in hun leven. Een engagement dat bij de meesten sterk tot uiting komt zowel in hun werk en jobkeuze als op persoonlijk- en privévlak. Het aanleggen van een voedselbos, de keuze om geruime tijd in een religieuze communauteit in Frankrijk te leven en het verlangen om er zelf één in Vlaanderen op te richten, de openhart-beweging mee vorm geven via wandelingen en stiltedagen; elk op zich gedragen en mooie initiatieven via dewelke mensen zich laten roepen door God. Mooi ook om te horen hoe Nick en Luc als koppel, elk vanuit zichzelf hun leven als gelovige uitbouwen om op die manier tot een gezamenlijk 'wij' te komen.

hoe mensen vanuit hun gekwetstheid en vanuit een heel zoekende houding net in beweging komen

Voor mij was de rode draad in deze 3 getuigenissen hoe 4 mensen vooral vanuit hun gekwetstheid en vanuit een heel

zoekende houding net in beweging komen. Geloven is voor hen niet iets starrs en vaststaand maar een stamelend en struikelend aanwezig proberen te blijven. Alle vier benadrukten ze het belang van een geloof dat wel gestoeld is op tradities maar dat zich ijkt in 2024 met oog voor en openstaand voor andere culturen en godsdiensten.

Op de middag verzorgde Wouter in alle eenvoud het zondagsevangelie met woord en zang en werd de psalm van de week voorgelezen. Nadien was er zon en een kleurrijk

en vooral lekker deelbuffet met eten meegebracht uit alle Vlaamse provincies, ruimte voor de groepjes om met elkaar te verbroederen, een babbeltje te slaan met oude bekenden,...

In de namiddag namen Chris en Wouter ons mee naar een verrassingsplek; het mooie natuurgebied de Avereften in Heist Op den Berg. We werden in verschillende groepjes verdeeld en kregen de opdracht om 'KERK' te bouwen te midden van de andere wandelaars en gezinnen waarvan de kinderen uitgelaten speelden in de zwemvijver. Concreet betekende dit dat we één element uit de gesprekken van de voormiddag haalden dat ons had geraakt en we ons lieten inspireren door de natuur en de omgeving voor de vormgeving. Wouter en Chris gaven ons nog een extra doordenkertje op een papier mee. Na een halfuur toonde en deelde elk groep zijn kerkmoment en inspiratie-plek.

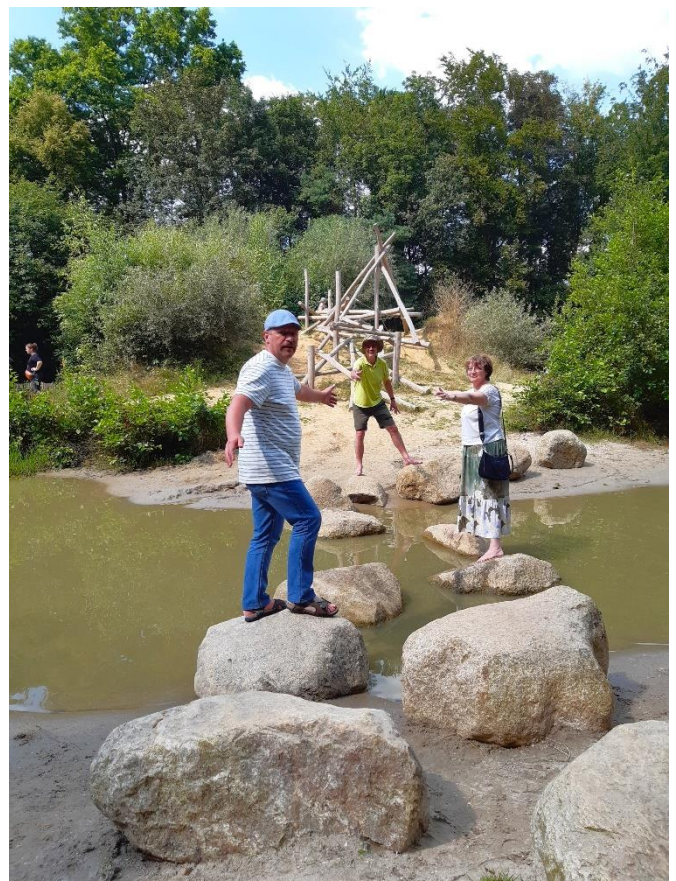

We sloten deze vruchtbare en warme dag af door samen de afwas te doen en alles op te ruimen waarna iedereen huiswaarts keerde met de auto of de fiets, letterlijk en figuurlijk gevoed! De datum voor volgend jaar werd alvast geprikt.

(3 - Hilde) Verbinding tot stand brengen

Toen in het voorjaar het 'Groeilaboratorium voor Christelijk Leven' van start ging, koos ik ervoor om daaraan mee te doen. Waarom? Omdat ik als Christen in de maatschappij – 't is te zeggen, op de plek waar ik leef, op mijn werk met mensen met een beperking, tussen de collega's, in mijn familie – nogal alleen sta met mijn geloof. Misschien zijn er in mijn dichte omgeving nog mensen die geloven, maar daar wordt niet over gesproken.

En laat het nu net dat zijn wat het 'Groeilaboratorium voor Christelijk Leven' wel biedt. Op de zomerdag kwamen twee groepen samen: onze groep met mensen die te ver van het Onderweghuis in Hulshout wonen om er heel regelmatig een avond samen te komen en een andere groep die wel zo dichtbij wonen en dus wel zowat om de drie weken bijeenkomt. We vonden elkaar in dat ene: de zoektocht naar hoe vandaag Christelijk te leven.

Wat mij als eerste opviel, was dat diverse mensen elkaar kenden van ooit eens vroeger. Mensen die elkaar vroeger hadden ontmoet, in bijzondere initiatieven rondom dat Christelijk leven, kwamen elkaar nu weer tegen. Ik mocht het zelf ook ervaren. En

je vindt elkaar op de binnenkant op dat wat jou en de ander drijft

dan is het alsof er helemaal geen tijd is overheen gegaan. Je spreekt met die ander even diep, even intens als toen. Je kent

elkaar op zo'n manier, dat buitenkant dingen er niet toe doen. Je vindt elkaar op de binnenkant, op dat wat jou en wat de ander drijft. Het gesprek gaat over die diepere zoektocht naar waar het in het leven werkelijk om gaat.

Datzelfde mochten we ook horen in de getuigenissen: over de creatie van een voedselbos, omdat je toch iets moet doen om de schepping bij te staan in de strijd tegen klimaatopwarming – over de zoektocht naar religieus leven, na ervaren te hebben dat klassiek gemeenschapsleven niet het volle leven gaf dat God voor je wil – over gelovig leven als koppel, als gezin, en hoe je dat doet, elk vanuit je eigenheid. Boeiende getuigenissen, van mensen die een eerlijke en diepe inkijk gaven in hun innerlijk leven.

Het is juist dat wat deugd doet. Het brengt verbinding tot stand, met die ander ... en met jezelf. Je voelt jezelf niet langer alleen staan. Je bent niet de enige vreemde eend in de bijt. Er zijn er nog zoals jij, en dat te weten is goud waard.

Dankjewel dus, aan de mensen van het Onderweghuis, aan de getuigen en aan jij die erbij was. Jullie gaven mij 'een pint vers bloed' om ermee door te gaan, met dat Christelijk leven, met die zoektocht naar dieper, met dat gegeven leven op de plek waar ik woon en werk.